

XI. Støtte til de studerende, kollegier og studenterfaciliteter

1. Indberetning fra stipendieadministrationen

Støtteadministration

Stipendiekontorets chef, konsulent P. V. Olters er pr. 1. juni 1969 tiltrådt som sekretær for konsistoriums stipendieudvalg. Samtidig er administrationen af universitetets private legater samt Regensen og Valkendorfs, Borchs, Elers og Hassagers kollegier overført til stipendiekontoret.

Stipendiekontoret har i 1968/69 af Ungdommens uddannelsesfond formidlet:

stipendier	18.276.211 kr.
lån	20.175.700 kr.
i alt	38.451.911 kr.

til 8.769 ansøgere og statskaution til studielån 23.195.310 kr.
fordelt på 7.479 garantierklæringer.

2. Kommunitetsstipendiet og regensbeneficiet

Kommunitets 400-års jubilæum

Kommunitets 400-års jubilæum fejredes ved en højtidelighed på Regensen den 1. maj 1969. Universitetets rektor, professor, dr. med. Mogens Fog overbragte universitetets hyldest.

3. Ændring i grundlaget for tildeling af kommunitetsstipendiet m.v.

(J.nr. 26/65, 25/68 og 25/69).

Under 13. december 1968 afgav formanden for stipendieudvalget følgende indstilling:

»Som bekendt har det stadigt stigende underskud på kommunitets budget givet anledning til alvorlig bekymring, der har ført til, at udvalget tidligere har stillet forslag om ophævelse af kommunitetsstipendiet for regensalumni og bortfald af retten til kur og pleje for kommunitetsalumni på Elers, Borchs, Valkendorfs og Hassagers kollegium. Dette forslag har været forelagt undervisningsministeriet, der i skrivelse af 31. maj 1967 har udbedt sig visse

yderligere oplysninger, forinden videre foretages.

Med den givne anledning har stipendieudvalget påny overvejet sagen, og disse overvejelser har ført til, at der har været nedsat et udvalg bestående af undertegnede formand, næstformanden, professor, dr. oec. Kjeld Philip, regensprovsten, repræsentanter for regensianerne og kuratoriet til undersøgelse af mulighederne for at befri kommunitet for de mere konjunkturprægede forpligtelser og at regulere kommunitetsstipendiets størrelse, således at kommunitets regnskaber ikke mere vil udvise underskud.

Medens dette udvalg har arbejdet, har regensianerne besluttet at oprette et på demokratisk vis valgt råd af regensianere, som skal varetage regensianernes interesse i forvaltningen af kommunitet og regensen. Man har besluttet, at regensianerne selv vil dække alle udgifter til rengøring af værelserne på regensen, og derved vil rengøringsudgifterne kunne reduceres ganske betydeligt.

Det overvejes at opnå forbedring af kommunitets økonomi ved at lade regensianerne selv dække visse andre udgifter, som nu afholdes af kommunitet. Hvis de nedenfor foreslåede ændringer gennemføres, vil dette imidlertid forhåbentlig kunne undgås, i hvert fald i den nærmeste fremtid.

I betragtning af den modstand, der fra forskellige side har vist sig mod en fuldstændig ophævelse af kommunitetsstipendiet, som er et af universitetets ældste stipendier, samt af kur- og plejeordningen, som er fordelagtig for regensianerne, tillader udvalget sig at trække det tidligere stillede forslag tilbage, men i stedet anmode hr. kuratoren om at indstille til undervisningsministeriets godkendelse, at stipendieudvalget får tilladelse til at:

1. uddele regensbolig uden kommunitet, således at kommunitetsstipendium udelukkende tildeles regensianere, der er særlig dårligt økonomisk stillet.

»Universitetspoppen«, Købmagergade 52

2. i samråd med kurator, regensprovsten og repræsentanter for regensianerne årligt på basis af kommunitetets budget at fastsætte beløbsrammen for kommunitetsstipendiet.

ad 1) Der bør være mulighed for at fratage eller tildele en regensianer kommunitetet, når hans økonomiske forhold ændres, ligesom der også bør være mulighed for at graduere stipendiebeløbets størrelse efter trang.

ad 2) Ved de her omtalte årlige budgetmøder afgøres tillige om dækning af yderligere udgifter bør pålignes regensianerne og om der bør stræbes mod opnåelse af et overskud på kommunitetets budget, så dets økonomi kan styrkes.«

På grundlag heraf afgav universitetets rektor og kurator under 3. februar 1969 følgende indstilling:

»At beløbsrammen for kommunitetsstipendierne årligt fastsættes af universitetets rektor og kurator efter samråd med stipendieudvalget, regensprovsten og repræsentanter for regensianerne, og — — at det fremtidigt tillades stipendieudvalget at uddele regensbolig uden kommunitetsstipendium, samt at graduere stipendiebeløbenes størrelse efter trang. Man skal endvidere indstille, at universitetets rektor og undertegnede kurator bemyndiges til på basis

af et årligt opstillet budget og efter derom med stipendieudvalget, regensprovsten og repræsentanter for regensianerne afholdt samråd at fastsætte beløbsrammen for kommunitetsstipendierne, ligesom man skal indstille, at retten til kur og pleje for kommunitetsalumner og studiealumner på Elers, Borchs, Valkendorfs og Hassagers kollegier fortsat opretholdes.«

Under 22. juli 1969 meddelte ministeriet, at man efter stedfunden brevveksling med finansministeriet i det hele kunne tiltræde det fremsendte forslag, og at man havde taget til efterretning, at retten til kur og pleje for kommunitetsalumner og studiealumner på Elers, Borchs, Valkendorfs og Hassagers kollegier opretholdtes.

4. Indberetning fra Studenterrådet

Manglende social tryghed under uddannelsen

I rådsåret 1968/69 har der været mere end 2000 henvendelser til Studenterrådets to sociale sekretærer — legatsekretæren og kollegiesekretæren. Dette må regnes for et bevis på den manglende sociale tryghed under uddannelsen.

De midler, som Ungdommens Uddannelsesfond stiller til rådighed for de uddannelsessøgende, er meget små. 50 pct. af alle studerende er ikke berettiget til at modtage nogen støtte

»Universitetspoppen«, Købmagergade 52

ud fra de økonomiske kriterier. De øvrige studerende modtager en støtte varierende fra 7400 kr. til 1000 kr. årligt, på grundlag af hvilke beløb det ikke er muligt at eksistere. Derfor er ca. 75 pct. af de studerende henvist til erhvervsarbejde af større eller mindre omfang. Men erhvervsarbejde forlænger og nedsætter kvaliteten af en uddannelse.

De dyre statskautionerede banklån benyttes også, men er for de fleste studenteres vedkommende placeret på en 3. prioritets plads. Disse lån er hidtil blevet betragtet som et forholdsvis fordelagtigt tilbud til de studerende, men de studerende er ved at få øjnene op for faren, der ligger i, at der reelt skal tilbagebetales 2 kr. for hver lånt krone.

Samtidig med at de studerendes økonomiske situation er fortvivlende, er boligmarkedet for de studerende ved at nærme sig bristepunktet, selvom der stadig færdiggøres mange kollegieværelser. Væksten af studerende er større end væksten af antallet af kollegieværelser. Derfor er presset på det private boligmarked større end nogensinde, hvilket medfører en stigning på priserne, og de studerende tvinges til at bo længere borte fra Universitetet.

Gennem Danske studerendes Fællesråd søger Studenterrådet at presse de bevillende myn-

digheder til at øge bevillingerne på de to nævnte områder, men ofte med svigtende held, hvilket tydeligt ses af det store antal henvendelser til rådets sociale sekretærer.

Navnlig har den af Ungdommens Uddannelsesfond indførte skærpe af den tilladte studietid medført en række urimeligheder, der ofte har til resultat, at man må tage støtte fra studerende i eksamensterminer, hvilket kun kan have en yderligere forlængelse af studietiden til følge og dermed et øget pres på uddannelsesressourcerne, i værste fald et studiefrafald lige før den afsluttende eksamen. Dette kan samfundet og de studerende ikke være tjent med i det lange løb, da samfundet kan komme til at stå med en skare halvferdige studerende og de studerende med en studiegæld, de ikke kan tilbagebetale og som derfor må indfries af staten. I det forløbne år er der ved pres fra de studerende gennem stipendieudvalgene ved de tre universiteter blevet skabt endnu en ekstra mulighed for at få støtte i eksamensterminer. Men det holdt hårdt, før Undervisningsministeriet gav denne øgede lånemulighed.

At resultaterne på det sociale område har været ringe kan bl.a. måles derudfra, at indvielsen af rådets vuggestue i september 1969 var den største begivenhed på det studenterso-

cialle område. Med dette fik rådet dog nyt socialt mod, hvilket medførte forskellige planer om endnu flere børneinstitutioner.

Det stigende antal henvendelser til rådets sekretærer må meget snart medføre, at der til rådet knyttes en fastansat socialsekretær, – måske en socialrådgiver, da mange studerende finder det mest betryggende at henvende sig Studen-

terrådet med deres problemer, frem for at henvende sig på et mere officielt kontor på Universitetet. Her er en virkelig god mulighed for samarbejde mellem universitet og råd. Det må være helt klart, at en repræsentant for rådet har lettere ved at tale med studerende frem for en repræsentant for den officielle universitetsmyndighed.

Niels Munk Plum.